

וְלֹא תַּעֲשֶׂה אֵין צָרִיכִין לְבוֹצִינָא אַחֲרָא, דְּבַתִּיב (ישעה ס)
וְהִיא לְדֹךְ הַיְלָדָה לְאוֹר עֲזָלָם.

אמֶר רַבִּי אָבָהוּ, יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹן שְׁנַת חֲלָפָה לְהוּ שׁוֹלְטָנָא, מַזְגִּין
חוֹשְׁבָנָא לְסִיחָרָא. דְּבָה מַנְהָגִין יִשְׂרָאֵל חוֹשְׁבָנָהּוּן.
הַדָּא הוּא דְּבַתִּיב, (שיר השירים ז) הַנְּךָ יְפָה רַעִיתִי, מַנְהִיגָּתִי.
(שם) וּמוֹם אֵין בָּהּ, דְּלֹא אִשְׁתַּבְּחָה בְּךָ גַּרְעֹונָא מִן מַזְעָדִין
וְזַמְגִין.

דְּבָר אַחֲרָה, הַנְּךָ יְפָה רַעִיתִי וּמוֹם אֵין בָּהּ. תָנוּ רַבָּנָן,
בָּאֲרָבָעָה פְּרָקִים בְּשָׁנָה הַעוֹלָם נִיהּוֹן. אָמֶר רַבִּי
אַלְכְּפָסְנְדָרָאִי, וּבַי לֹא נִידּוֹן הָאָדָם אֶלָּא לְפְרָקִים אֵלָיו, וְהָא
בְּתִיב (איוב ז) וְתִפְקְדָנוּ לְבָקָרים לְרָגְעִים תִּבְחָנָנוּ. וְאָמֶר רַבִּי
יִצְחָק, אֵין לְדֹךְ בְּלָרְגָעָה וְרָגָעָה שָׁאֵין הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ
בָּאָדָם, בְּכָל מָה שָׁהוּא עוֹשֶׂה. וְתָגִי הַכָּא, דָבָר אֲרָבָעָה פְּרָקִים
בְּשָׁנָה הָוּא.

אָמֶר רַבִּי אַלְכְּפָסְנְדָרָאִי, הַדָּרִי בַּי. מַלְהָ דָאָרִיִּתָּא בְּעַנְיִינָא
דָּא. וְלֹא בְּעַנְיִינָא דַהֲוּא מַלְהָ דְרַבָּנָן. דְּפָסּוֹקָא אָמֶר,
פְּקִידָה וּבְחִינָה. וּרְבָנָנוּ אָמְרִי דִינָא. וּמְשֻׁמָעָ דְקִידְשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא מִשְׁגַּח בְּכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא בְּעַלְמָא. אֶבֶל מִידִין דִינָא, עד
אֲרָבָעָה זְמִינָה אֵלֵין, לְמִידָנוּ בְלָעַלְמָא.

וּבְלָהּוּ דִינָין אֵלָיו, בְּגִינִיהָן דְבָנִי נְשָׁא עֲבִיד קִידְשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא דִינָא בְּעַלְמָא. בְּפִסְחָה, עַל הַתְּבוֹאָה, מַאי קָא
מִשְׁמָעָ לֹן. אָמֶר רַבִּי יִצְחָק, עַל הַתְּבוֹאָה מִמְשָׁש. דָאָמֶר רַבִּי

יצחק, בשנה שעברה נתן להם הקדוש ברוך הוא תבואה סיפוקא דעתך. לא מערין ליה בני נשא, ולא יהבי למיכל מגיה למסבני וליתמי ולא רמלתי, כד אתי שתא דא דין לכל עלמא על ההוא תבואה דהוה בשטא דעתך. בערךת דין את העולם, על איזה עון. על עון פירות האילן, שלא המתו שנות ערלהם, ושלא הגיחום בשביעית לעני ולגר.

בראש השנה דין כל העולים בלו, גופות בני אדם והגשות, ופוך אוטם, וזה אוטם על כל מה שעשו כל השנה בלה. ותאנא, אפילו צעריו של אדם נמנין ובאין בדיון באותו היום, הרא הוא רבתיב, (שם לא) וכל צערו יספור. תאני רבי יוסי, שלש כתות נכסין ליום הדין. בת צדיקים גמורים. בת רשעים גמורים. בת בינוניים. ובגדיון שלש כתות באדם. בכת הנשמה הקדושה. ובכת המתאהה. ובכת המניעת. מי כת המניעת, אמר רבי יהודה, כת המניעת והמניע את הגוף בכל צרכיו.

רבי יוסי בן פזי אומר, בא וראה רחמנותו של הקדוש ברוך הוא, אף על פי شبית דין של מעלה באין לעמוד בדיון, ולדון את הבריות, ולהזרות לפניו הקדוש ברוך הוא זכות וחובה של בני אדם. דתאני ר' יוסי בן פזי, שלש כתות של מלאכי השרת עומדין על הדיון ביום ראש השנה. יש מהם שהם מורים זכות לטובה. ויש מהם חובה לרעה. ותא חזוי,

רְחַמּוֹנוֹתָו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁגַּתֵּן עֲצָה לְהִגְזִיל מִן הַדִּין. דְתַנִּיאָ מָהוּ דְכַתִּיב, (וַיָּקֹרְא בָּם) זָבְרוֹן תְּרוֹעָה לֹא אֲשֶׁבְּחָנָא זְכִירָה לְתְרוֹעָה, אֲלֹא הָאֵי דָאָמַר רַבִּי יוֹסֵי, בְּכִתֵּיב (בַּמִּדְבָּר י) וְכִי תָבֹאוּ מַלְחָמָה בְּאֶרְצֵיכֶם עַל הַצָּר וְגוּ וְהַרְעָתָם וְגוּ, וַיָּכֹר לְתְרוֹעָה זוּ, אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, הַרְיעוּ לִפְנֵי בְּתְרוֹעָה זוּ, שְׁהִיא זָבְרוֹן אֹתוֹתָה הַתְּרוֹעָה, מִיד, וְנוֹשְׁעַתָּם מִאִיבִיכֶם.

מִאן אֵינוֹן, אֲלֹו הַמְוֹרִים חֹבְתָם שֶׁל בְּנֵי אָדָם. דְתַנִּיאָ אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, מַלְאָכִים יִשְׁהַרְחְבִּין חֹבְתָן שֶׁל בְּנֵי אָדָם. וּמַלְאָכִים יִשְׁהַרְחְבִּין זְכוֹתָן. וְאַפִּילוּ אֶחָד מִנִּי אֶלָּף מַזְרָה זְכוֹתָו, שְׁבָקֵין לוּ. הַרָּא הוּא דְכַתִּיב, (איוב לא) אָם יִשְׁעַלְיוּ מַלְאָךְ מַלְיָאֵץ אֶחָד מִנִּי אֶלָּף. וּבְכִתֵּיב בְּתִרְיָה, (איוב לו) וַיַּחַגְנוּ וַיֹּאמֶר פְּרֻעָה מִרְדָּתָה שְׁחַת וְגוּ.

וְכִי יִשְׁהַרְחֵב מַלְאָךְ מִשְׁטֵין זְכוֹתָו שֶׁל אָדָם, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, חַס וְשַׁלּוּם שֶׁמַּלְאָךְ מִשְׁטֵין זְכוֹת. אֲלֹא, יִשְׁהַרְחֵב מַלְאָכִים מִמּוֹגִים לְעֵין וְלְהֹורָות בְּחֹבְתָו שֶׁל אָדָם, בְּכָל שָׁעָה שִׁיעָבָר, וְהַם מְוֹרִים אֹתוֹ דָבָר שְׁגַּצְטוּוּ.

כִּיּוֹצֵא בְּדָבָר (מלכים א כב) וּבְלִכְבָּא הַשָּׁמִים עוֹמֵד עַלְיוֹ מִימִינָו וּמִשְׂמָאלָו. מַאי עַלְיוֹ, עַלְיוֹ שֶׁל אֲחָאב. שְׁהִיו מַעֲיִינִים בְּדִינָנו. מִימִינָנו וּמִשְׂמָאלָנו, וְכִי יִשְׁיָמֵין וּבוּ, אֲלֹו מִימִינִים לְזֹכּוֹת, וְאֲלֹו מִשְׁמָאלִים לְכַפֵּחַ חֹזֶה.

אָמַר רַב יְהוֹדָה אָמַר רַב, מִפְנֵי מָה בְּרָאשׁ הַשָּׁנָה דֵין הַגּוֹף

וְהַגְּשָׁמָה, מִפְנֵי שֶׁבּוּ נוֹלֵד אָדָם הָרָאשׁוֹן, וּבוּ בַּיּוֹם
גַּעֲשָׁה גּוֹפָה, וְגַזְרָקָה בּוּ גַּשְׁמָה, וּבוּ בַּיּוֹם גִּידְזָן וְגַקְבָּעָה הַדִּין
לְדוֹרוֹת.

וּבְחָג גַּדְגָּנִין עַל שְׁהָם מִבְזָים בְּגַטְיִלָּת יְדִים, וְעַל שְׁהָם
מִזְלָזְלִים בְּמִקְנָאוֹת וּבְטַהֲרוֹת שְׁהָם מִים. וְעַל כֵּךְ
גַּדְגָּנִין עַל הַמִּים, עַל עֲגִינִין הַמִּים.

אָמַר רַبִּי אַחֲא, בְּד' פְּרָקִים קָמוּ בָּז, הָאָדָם גַּדְגָּן. בּוּ בַּיּוֹם
שְׁמַהְרָהָר הַעֲבִירָה. וּבָזָמָן שְׁעוֹשָׂהָג. וּבַיּוֹם רָאשָׁה
הַשָּׁנָה. וּבְעוֹלָם הַבָּא. רַבִּי אַבְהָוָה אָמַר, בָּזָמָן שְׁעוֹשָׂה
הַעֲבִירָות. וּבָזָמָן שִׁיחָלָה. דָּאָמַר רַבִּי אַבְהָוָה, בֵּין שִׁיחָלָה
הָאָדָם, סְלִקִין לֵיהֶ לְדִינָא. וּבָזָמָן שִׁמְתָה בְּשִׁיוֹצָאָה גַּשְׁמָתוֹ
מִפְנָגָן. וּבְעוֹלָם הַבָּא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּטָחוֹן הַצְדִיקִים וְשְׁמַחְתֶּם, בְּשִׁיוֹצָאָין מִן
הַעוֹלָם הַזֶּה בְּבָשָׂרָוּן מַעֲשִׁים. וּבְשַׁבָּאַיִן לְעֵין בְּגַשְׁמָה,
אֵין מַוחַיִן בְּזָהָה. וּמָה אָוּמָרִין לָהּ, בְּלֹד יְפָה רַעִיתִי. אָמַר רַבִּי
אַבְהָוָה, הַצְדִיק אָוּמָר זֶה עַל הַגְּשָׁמָה שֶׁבּוּ, בְּלֹד יְפָה רַעִיתִי,
מַנְהִיגָתִי דְלֹא אֲבָאִישָׁת לְךָ בְּעוֹבְדִין בִּישָׁין, דְבָתִיב (שיר
השירים ד) וּמוֹמָ אֵין בָּה.

דָּבָר אַחֲר (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת, לִמְה חֲסִר ו',
אֲרָבִי יְהוֹשָׁעָ בֶּן לֹוי, תְּפִלָת הַצְדִיקִים שִׁיצָאו מִהֻּעוֹלָם
הַזֶּה, בְּדַי שְׁלָא יְתַעַב שְׁכָרָם לְעוֹלָם הַבָּא. דָּאֲרָבִי יְהוֹשָׁעָ
בֶּן לֹוי, מַאי דְבָתִיב, (יחזקאל א) דָמוֹת בְּמִרְאָה אָדָם עַלְיוֹן

מלמעלה. זו מעלתנו של צדיקים, שהם למעלה על כל המעלות.

מאי עליו. אמר רבי יצחק, הוא יעקב, שמעלותו למעלה. הכא הוא דכתיב, במראה אדם. Mai משמע, כתיב הבא עליו, וכ כתיב התם (בראשית לה) ויעל מעליו אליהם.

אמר רבי חייא בר יעקב, אין לך בכל לילה וליליה, שאין הקerro יוצא ואומר, עלי חסידים, באו וברכו ליוצרכם. הכא הוא דכתיב, (תהלים קמה) וחסידיך יברכו בה. בבוד מלכותך יאמרו ונבורתך ידברו. ולמה, להודיע לבני האדם גבורותיו וגנו.

תנו רבנן זימנא חדא תהה איזיל ר' באורה, פגע ביתה ר' ירמיה, ואלו כחדא. פגעו בההוא טורא, וההוא טורא דחיל עלייהן. אמר רבי יוסף לרבי ירמיה, נימא מילוי דאוריתא, גינוי.

אמר רבי חייא, בודאי לאמרי חביבי מתניתא, שמשא דהוה ליעקב, עד כמה ליהו דא. אמר רבי יוסף, אימא לך מלה דהוה אמר אבא, דההוא שמשא ונזהרא סגיאה דהוה ליעקב, גינוי הוא לצדיקים לעתיד לבא. ולא דא הוא שמשא דמשתמשין בה בנוח הידי דעתו, ואתגר דישתעבדון בנוח הידי יעקב תחותזה.

ביה שעטתא, הוה עציב יעקב, אמר מארי עלמא, הא נהירותא דילוי אתיה היבתא לעשו. יצאה ב"ק ואמרה

וְאַתָּה אֵל תִּרְאָ עֲבָדִי יַעֲקֹב וְגַנוֹ' וְנֶהֱירֹותָא דִילָךְ לְךָ אַתְּגַנְגִינְיוֹ
וְלְבָנְיוֹךְ. אָמַר אָוּרִיגָא לֵי.

בֵּיה שְׁעַתָּא אָפִיךְ קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הָוּא הַהוּא שְׁמַשָּׁא דְּחַמְיִ
לִיה יַעֲקֹב, וְלֹא בֶּרֶנְשְׂטַדְבָּר נֶשׁ אַחֲרָא. הַדָּא הוּא דְּכַתְּבִיבָ
(בראשית ל'ב) וַיַּזְרַח לְזֹה הַשְּׁמֶשׁ. אָוֹתוֹ הַשְּׁמֶשׁ שְׁהִיה גַּנוֹז. בְּאֵשֶׁר
עַבְרָ אֵת פָּנוֹאַל. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּשִׁנְצָחָ שְׁרוֹ שֶׁל עַשְׂוֹן. לוֹ
מְשֻׁמָּעַ וְלֹא לְאַחֲרָ.

וְאַף עַל גַּב דִּיעַקְבָּ אַתְּהַגֵּי לְמַחְזִיָּא דְּנִצָּחָ לְרַבְּרַבָּא דְּעַשְׂוֹן,
מַה בְּתִיב בֵּיה. (שם) וְהוּא צָוֵיל עַל יְרָכוֹ. אָמַר רַבִּי
אַחֲא, נְהֹרָא נְהֹרָ, אַבְלָל לְבִיה הָוּה חִשּׁוֹךְ, עַל נְפָקִי יְרָכִיה
דִּינְשַׁת עַבְדוֹן תְּחוֹתָהִי דְּעַשְׂוֹן.

עַד דָּהּוּ אַזְוֵיל, שְׁמַעוּ קָל יְנוֹקָא בְּטוֹרָא, דְּהָוָה אַזְוֵיל וּבְכֵי.
אָמַר רַבִּי יוֹסִי, נִזְוִיל גְּבִיה דְּהָא לֹא מִסְתָּפִינָא. דְּהָא תְּנַזֵּן
לְחַד מִתְחַווִי וּמִוִּיק, לְתִרְיִי מִתְחַווִי וְלֹא מִוִּיק. אַזְוֵילוּ לְגִבְיהָ,
וַיְנוֹקָא הָוּה בְּכֵי.

בְּדַיְמָוְגִּיבִיה, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּנוֹי דְּמָאֵרִי עַלְמָא אַנְזָן,
דְּהָוָה דְּאַקְרִי שְׁמִיה חַד עַל תִּרְיִי, בְּאַתְּוֹתָא, תְּלַתָּ
רְשִׁימֵין, בְּרִזָּא דְּאַרְבָּע. גְּלִיפִין עַל חַד תְּרִין, וְאַתְּקָרִי עַל
חִיוּתָא קְדִישָׁא. מַאי טַעַמָּא, אָמַר רַבִּי יוֹסִי חַבִּי, דְּחִיִּשְׁינָן
שְׁפָא שֶׁד הָוָה, וְאַיְנוֹן מְסַהְפָוּ מִשְׁמִיה דְּמָאֵרִי עַלְמָא סְגִי.
הָוָה יְנוֹקָא בְּדַיְמָוְגִּיבִיה מַלְהָ דָא, אַתְּבִיב וְאַמְרָ, יְזָדָא אַנְאָ,
וּבְרִירָה דְּרַבִּי חִיאָ רְבָה אַנְאָ, וְהָוָה אָבוֹי מְלִיף לֵי

פָּסֹוק י' דְּשִׁיר הַשִּׁירִים, וּפְרִשְׁתָּא דְּבָרָאשִׁית. וּמֵית אֲבוֹהִי,
וְגַנְבּוֹ לִי גַּנְבּוֹ, וּבָעֵן אֲשֶׁתְּזִוְּנָא מְגַהּוֹן, וְעַרְקָנָא בְּהָאִי טוֹרָא.
בְּכָה רַבִּי יוֹסִי וְאָמָר, וּוי דְּבָר בְּרִיה דְּרַבִּי חִיאָ רַבָּה אַזְׂיל
כְּדַין. נְטָלִיה בִּידָיו וְאַזְׂלוֹ. אָמָר לֵיה רַבִּי יוֹסִי, אִימָא
בְּרִי מָה הָוִית לְעֵי עַם אֲבוֹךְ. אָמָר בְּפִרְשָׁת יְהִי מְאוֹרוֹת
בְּרִקְיעַ הַשָּׁמִים הַוִּינָּא לְעֵי. אָמָר לֵיה, מָה הָוּ אָמָר אֲבוֹךְ
בְּפִרְשָׁתָא.

פָּתָח הַהְוָא יָנוֹקָא פּוֹמִיה וְאָמָר, (במדבר כא) בְּאָר חַפְרוֹה שְׁרִים
כְּרֻוזָה גְּדִיבִי הָעַם בְּמַחְזָקָק בְּמַשְׁעָנוֹתָם. תָּאָנָא, שֶׁלַשׁ
מִתְנּוֹת טוֹבּוֹת נְתַן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לִיְשָׂרָאֵל, עַל יְדֵי
שֶׁלַשׁ רֹועִים אֲחִים, מְשָׁה, אַהֲרֹן, וּמְרִים. בְּזָכוֹת מְשָׁה, הִיה
הַפָּנוֹן יוֹרֵד לִיְשָׂרָאֵל. בְּזָכוֹת אַהֲרֹן, הִיוּ עֲנָגִי בְּבּוֹד הַוּלְכִים עַם
יִשְׂרָאֵל. בְּזָכוֹת מְרִים, הִיְתָה הַבָּאָר הַוּלְכָת עַמָּהֶם.

מִתָּה מְרִים, פְּסָקָה הַבָּאָר. מַתָּה אַהֲרֹן, נִיטְלָוּ עֲנָגִי בְּבּוֹד.
הַדָּא הוּא דְּבָתִיב. (שם ס) וַיַּרְאָו בְּלַעַדְתָּה. אֶל תִּקְרְרֵי
וַיַּרְאָו אֶלָּא וַיַּרְאָו. מִתָּה מְרִים פְּסָקָה הַבָּאָר, מִנָּא לְזָן.
דְּבָתִיב (שם) וַיִּשְׁבַּע הָעַם בְּקָדְשׁו וְתִמְתַת שְׁמֵם מְרִים. וּכְתִיב
בְּתִרְיָה וְלֹא הִיה מֵין לְעַדְתָּה. וּבְזָכוֹת מְשָׁה חִזּוּר שֶׁלְשָׁתָן.
וְהָוָה אָמָר אֲבוֹי, תִּלְתְּהִזּוֹן גַּלְיְפִין בְּרִקְיעַא דִיּוֹקְנָהּוֹן,
לְאַנְהָרָא זְכוֹתָהּוֹן עַל יִשְׂרָאֵל. הַדָּא הוּא דְּבָתִיב, (בראשית א)
וַיַּתֵּן אַתָּם אֱלֹהִים בְּרִקְיעַ הַשָּׁמִים לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ.
וְמִנָּא לְזָן דְּתִלְתְּהִזּוֹן גַּלְיְפִין בְּרִקְיעַא, דְּהָא תָּנָן, בְּכָלְהוּ כְּתִיב

על פִי הָאֱלֹהִים לֹא בְתִיב עַל פִי הָאֱלֹהִים לֹא אָוֶרֶח
אֲרַעָא. אֵלָא אָמַר אָבּוֹ, בְכָלְהוּ בְתִיב שֶׁם, וַתִּמְתַּשֵּׂם מְרִים.
וַיִּמְתַּשֵּׂם שֶׁם אַהֲרֹן. וַיִּמְתַּשֵּׂם מְשַׁה. בְתִיב הַכֹּא שֶׁם, וּבְתִיב
הַתְּמִם שֶׁם. (שמות לד) וַיְהִי שֶׁם עַם הָאֱלֹהִים, מַה לְהִלְזֹן עַם הָאֱלֹהִים, אָפְנָא

דְתַגֵן, לֹפֶה מַתָּמָשָׁה בְּחִוֹצָה לְאָרֶץ, לְהֹרוֹת, דְבָזְבוּתָה
יְתַקְיִימָן מַתִּי מַדְבָּר. וְאָמַר אָבָוי, אָמַר מַשָּׁה לִפְנֵי
הָקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, רַبְנוּנוּ שֶׁל עֲולָם אֲבָנָם לְאָרֶץ לְקִיּוּמָא
פְקוּדִיךְ, הָהָא בְּתִיב (וַיָּקֹרֶא כָּג) בַּי תָבֹא אֶל הָאָרֶץ. (שְׁמוֹת יב)
וְהִיא בַּי תָבֹא אֶל הָאָרֶץ. וְתִמְןֵהוּ קִיּוּמָא דְפִיקּוּדִיךְ.
אָמַר לֵיה מַה דְאַזְהָרָת שְׁלִים לְךָ וְמַה דִּיעַבְדוּן יִשְׂרָאֵל
בְּאָרֶץ קָדִישָׁא יְהִי חִוּלְקָה עַמְּהוֹן. הַדָּא הוּא דְכִתְבִּיב
(ישעיה נט) לְבִן אַחֲלִיק לוּ בְּרַבִּים, אַלוּ זְבַּאיִין דִיְשָׂרָאֵל. וְאֵת
עַצְוּמִים יְחִילֵק שְׁלֵל, אַלְיִין אַבְהָתָא, וְלֹמָה, תַּהַת אַשְׁר הַעֲרָה
לְמוֹת נֶפֶשׁוֹ.

דאמר רבי חייא סבא, לא אשכחנא רעה דמסר נפשיה על עаниיה, במשה, דאמר (שמות ל) ועתה אם תشاء חטאתם ואם אין מחייב נא מספרך אשר כתבת. מי מחייב נא, מן עלמא דין ומון עלמא דאתה. לקיימא תחת אשר הערה למות נפשו.

וְאֵת פּוֹשָׁעִים גַּמְנָה, שֶׁגְּקָבָר עִם מַתִּי מְדָבָר, דְּהֹו חַיִיבָן
קְמִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא. וְהֹו אַחֲטָא רְבִים גַּשָּׁא, שֶׁלָּא

זו ממש עד שמהלך להם הקדוש ברוך הוא. ולפושעים יפגיע, שהרבה תפלה עלייהם.

ועל כדין, תלתתיהון גליפון לעילא. אתה ר' יוסף ונשקייה, וארככיביה על בתפיה תלת מילין, וקרא עלייה (ישעה נד) וכל בנייך למודרי ה'.

תאנני רבבי שמואן, בא וראה, השם לא עשו הקדוש ברוך הוא אלא לשם בגדי אדם. תא חוי, בתלת מהה ותשען אתרי יישובא דארעא, איזיל שימושא, וסליק ונחית, ומדרגות ומעלות ידועות יש לו. והיינו דכתיב, (ישעה לח) הגני משיב את צל המעלות אשר ירדה במעלות אחזה. אמר רבבי יוסף, היך היא סליק. אמר רבבי, כבר תנינא מפאריהון דמתיבתא. דעלמא סגולגל הוא בכדורא דא. וכד נפיק ממזרחה, איזיל בסגולגולתא, עד דמطا לחתטא, ובדין את עביד רמשא. ובההוא שעתה איזיל ונחית בגולגולין דמדריכנו ידיין, ונחית וסבב כל ארעא ויישובא.

ובך נחית ומתרסיא מינן, רמש לנו, ונהייר לאינון דדרירין תהות לנו. לפום יישובא סגולגולתא דארעא.

ובדין איזיל ונחית, ומפריש בין מיא דתחותה הי דמייא דאוקיינום, ובין מיא דאולין לעילא, ומפריש במציאות דמייא, לעבבא סילוגא דמייא דנפיק מגיחנים, דלא עבר לנזקא בני נשא. ועל דא לא תקרי שימושא, אלא לשימושא לבני נשא. דעל כה מתקרי שימושא, שימושא

דמשמיש לבוֹלָא. אמר רבי אלעזר, אל מלְאָה דסְחִי שמשא בַּיְמָא דאָקִינָסֶם, הוה שֵׁרִיף וואָקִיד לבוֹלִי עַלְמָא.

סְלִיק מתחות ארֻעָא. ימגִיעַ לההוא דרגא דאתקרִי קְרַבּוֹסֶא, בְּלִשׁוֹן יוֹן. ומההוא דרגא שְׂרִי לְמַיסְקָה עַלְילָא, וְקָל גַּלְגָּלוֹהִי אֲשַׁתְּמָעַ לבוֹלָהוּ רְקִיעִיא בְּמַטְלָנוֹהִי, לְמַיְזָל עַם שִׁירְתִּיה דַהֲוָא אָמָר. וְלֹא הַוָּה בָּר נְשָׁדְשָׁמָע לִיה,

בר ממשה, דהֲוָה מַהֲיָנוּ מַלְכָא, וַיְהִוָּשָׁע דמשמיש לִיה. ובְּד אַיְצְטָרִיךְ לִיה יְהֹשָׁעַ, לְאַנְחָא קְרַבָּא, וַהֲוָה שְׁמָעַ קָל גְּעִימָוֹתָא, וְגְהִימָּוֹתָא דשְׁמָשָׁא, לֹא יְכִיל לִיה לְמַיסְבָּל. מה בתיב. (יהושע) וַיֹּאמֶר לְעִינִי יִשְׂרָאֵל שְׁמָשׁ בְּגַבּוֹן דּוֹם. מאי דום. דום, מלוֹמֵר שִׁירָה. דום, מַקְלֵן גְּעִימָוֹתָא וְגְהִימָּוֹתָא דַיְלָה, דַהֲא הַוָּה שְׁמָעַ קּוֹל מַטְלָנוֹהִי בְּמַטְלָנוֹתִיה.

אמר רבי בא, שית מאה וארבעים מטְלָגִין עַבִּיד שמשא. בחונשִׁבָּן שמש. בין יִמְמָא וְלִילִיא. ואסְחר לבוֹלָא עַלְמָא בְּסַחְרָנוֹתָא. ולמַאי אַצְטָרִיךְ. לְרַבְּכָא וְלְחַמְמָא אַרְעָא, ולדְשָׁנָא עַשְׁבִּין וַיְבוֹלִין, ולאַצְמָחָא פְּרִין וְאַילִגִּין. אמר רבי יהודָה, תא חַווִּי, בההוא גּוֹנָא דְלַעַילָּא, עַבִּיד קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא לְתַתָּא. מה לעילא הוּו שְׁמִיא, אָוֶפְּ לְתַתָּא הוּו שְׁמִיא. ולמה אתקרו שְׁמִים, אמר רבי יהודָה. אש ומים.

אמר רבי יצחק, מהבא, (איוב כה) עוֹשָׁה שְׁלֹום בְּמַרוֹמִיו. בְּמַלְאָכִיו לֹא בתיב, אלא בְּמַרוֹמִיו. על דאיןון אש

וּמִים, וַעֲשָׂה שְׁלוֹם בֵּין יָמָם. בְּהָאִ גּוֹנָא לְתַתָּא, אַשׁ וּמִים. וְחַזֵּיר הַרְקִיעַ מִתְהַתָּת, וּמַחֲמֵם הָאָדָמָה מִחְמָמִות הַיָּאָשׁ, וְהַשְּׁמֶשׁ, וּמוֹרֵיד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הַמִּים עַל הָאָרֶץ וּמַקְרֵר הָאָדָמָה, וַסִּיעַ לְחַמִּימָוֹתָא דְמִתְתָּא. וְהָאִ וְהָאִ, מַולְדִּין וּמַצְמִיחִין לְאָרֶץ. וּבְלַהוּ בֶּרֶא קַוְדְּשָׁא בֶּרֶיךְ הוּא לְתוּלָתָא דְבָנִי נְשָׁא.

רַבִּי אָבָהוּ, וַרְבִּי חִיאָ, וַרְבִּי נְתָן, הַוּ אַזְלִי בָּאוֹרָחָא, אָמַר רַבִּי נְתָן, לֹא תַהֲרִתוּן עַל אַלְיָן מַאֲרִיהוֹן דְמַתְגִּינִּתָּא, דְגַזְוִירָה פּוֹמְהָוֹן בְּגַזְוִירָה מַלְאָכִין קְדִישָׁין. וְאַנְאָה בְּכִירָנוּ מַה דְאָמַרְנוּ, דְהָא שְׁמֶשָׁא אַתְּאָצֵל נְהִירָוָתָה מַזְיוֹא דְאַסְפְּקָלָרִיא דְלַעַילָּא, וְהָאִ נְהִירָוָתָא לְאוּ דִילִיה הָוּא. מַשְׁמָעַ דְבָתִּיב (בראשית א) יְהִי מְאוֹרוֹת הָוּה לִיהְ לְמִימָר יְהִי אָרוֹת, מַאי מְאוֹרוֹת. אָמַר רַבִּי זִירָא, מַן אָרוֹת. מֵתָּוֹסְפָּת, לְשְׁמֶשָׁא. בְּלָוְמָר, מַן אָרוֹת, וִתְּיִבוֹתָה הָוּא אָרוֹת.

אָמַר רַבִּי חִיאָ, אֶל תַּתְמָה עַלְיוֹן, דְהָא תָּוָרָה אַתְּאָצֵל מִחְכְּמָתָא דְלַעַילָּא, וִשְׁמֵיא אַתְּאָצֵלִי מִהָּוּא רַקְיעָא עַילְאָה דַעַל רִישׁ חִוּתָא, וּבְהָאִ גּוֹנָא, בְּדַתְסְּפָבֵל, בֶּל מַה דְלַעַילָּא וְתַתָּא, אַתְּאָצֵלְוּ דָא מַן דָא, וְדָא מַן דָא, וּקוֹדְשָׁא בָּרֵיךְ הוּא עַל בָּלָא. וּמַן בּוֹרְסִי יְקָרֵיהּ שְׁבִרִיאָן לְאַתְּאָצֵל דָא מַן דָא, וּבּוֹרְסִי יְקָרֵא מְגִיהָ, וּבְלַהוּ בָלָא חַשְׁיבָין לְקַבְּלִיהָ. הָרָא הוּא דְבָתִּיב, (דְנִיאָלָד) וּבֶל דִּיְירִי אָרֶץ בָּלָא חַשְׁיבָין. אָמַר רַבִּי אָבָהוּ, לֹא תִּקְשֵׁי לְדָהָא, דְהָא רִישָׁא מִינָן

בְּהַבָּדֵל, שֶׁרִי בְּקָדְמִיתָא לְמִילְעָא בְּאוֹרִיְתָא לְתוֹרָגְמָנָא, וְתוֹרָגְמָנָא לְדָסְמִיכִי לֵיהֶם, וְדָסְמִיכִי לֵיהֶם, לְדָסְמִיכִי לֵיהֶם. אֲשֶׁתְּכָה, דְּכָד מִסְתִּים שְׁמֻעָתָא, דְּכָלְהוּ תְּלִיןָן מִן רִישָׁא. וְכֵה אֵי גְּנוּנָא תְּשִׁבָּח לְעַילָּא, וְלְכָלְהוּ עַלְמָינָן. וְאָמָר רַבִּי אָבָהוּ, מָשָׁה, אַתְּאָצֵל מְזִוְיאָה עַילָּאָה. יְהוֹשָׁעַ, אַתְּאָצֵל מִמְּשָׁה. זְקָנִים, אַתְּאָצֵל מִיהוֹשָׁעַ. גְּבִיאִים, אַתְּאָצֵל מִזְקָנִים. גְּשִׁיאִים וּרִישָׁא דְּעַמָּא, אַתְּאָצֵל מִגְּבִיאִים. וְכָלְהוּ דָא מִן דָא.

עד דָהּוּ אָזְלִי, פָּגָעוּ בֵיהֶם בְּרִי אַלְעֹזֶר, אָמָרוּ הֵא חַד מְאִינָן מְאֵרִי דְּמִתִּיבְתָּא אַתָּה. אָמָרוּ לֵיהֶם, וְדָאי דְּאָמְרִיתָו דְּשִׁמְשָׁא אַתְּאָצֵל נְהִירּוֹתָה מְזִוְיאָה דְּאָסְפָּקְלָרִיא דְּלְעַילָּא. אָמָר, כֵּךְ הוּא.

פָּתָח וְאָמָר, (שיר השירים כ) מְעַין גְּנִים בָּאָר מִים חַיִים וּנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן. קֹרֶא מְעַין, וְאַחֲרֵךְ בָּאָר, וְאַחֲרֵךְ נֹזְלִים. בְּהַדָּא פְּסוֹקָא אֵית לְאַסְטְּבָלָא, דְּהָא מְעַין אַתְּמִשִּׁיךְ מִן בִּירָא. וּבִירָא מִן נֹזְלִים. וּנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן. לְמִינְדרָע, דְּכָלְהוּ אַתְּאָצֵל מִן דָא וְדָא מִן דָא. כֵּךְ הוּא שִׁמְשָׁא, לֹא נְהִירּוֹתָא דְּיִלְיָה הוּא, אַלְאָ אַתְּמִשְׁךְ חַד חַוְּטָא דְּזִוְיאָה דְּנִיחָר לְשִׁמְשָׁא.

תָּנוּ בְּמִתְגִּיתִין דִּילָן, אוֹר שְׁבָרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּתִחְיָה, אָדָם הִיא רֹזֶה בּוֹ וְצֹופֶה מִרְאֵשׁ הָעוֹלָם וְעַד סּוֹפוֹ. תָּא חִזְיָה, נְהִירּוֹתָא דְּשִׁמְשָׁא, הוּא חַד מִשְׁתִּין אַלְפִין

ושביעין וחמש חולקין, מההוא נהיorthא דאספקלהיא דההוא נהורא דאתגניז. ואפילו בהאי נהיorthא דשיטאה. לית איניש יכille לאסתבל באיה, כל שבן בהאי נהורא. וזה אמרנו, לאיניש יסתבל באיה מרישיה דעלמא ועד סייפי עלמא. אלא הבי גורנא בתרניתא דילן, דבזהוא נהיorthא, יכille איןיש למנדע ולמחוי בנהיorthו דחכמתא, כל מה דהזה, וכל מה דיתומי, מרישיה דעלמא עד סייפי עלמא, וזהוא אתגניז לצדיקים לעלמא דאתה. מי לעלמא דאתה, בד תיפוק נשמה קדיישא מהאי עלמא, ויזיל באיה לעלמא דאתה.

תא חוי, בתיב (שמות לד) ויהי שם עם ה' ארבעים יום וארבעים לילה ללחם לא אבל ומימים לא שתה. מי טעם, משום דאתהגי מההוא זיוא. ואף על גב דגנית מהמן, וזהוא נהיorthא לא נחת עמייה, לא הו יבלין לאסתבל באנפו דמשה, ממה דאסתבל בקדמיתא, בד הוות תפמן, ואשתארו אנטפה נהיorthin בהאי שטsha.

סטי רבוי אלעזר לאורה, ואינו אולו אברתיה, לאוזפה לאורה, תלת מלין. אמרו לרבי אלעזר, ובאיון אתון מארי מתרניתא, דברת גבוי דמשה הויתון, בד אתיהב אורניתא על ידיה. אולו רבוי חייא ורבוי נתן, ורבוי אבהו לא בעא לאתפרשא מגיה, ואול עמייה לאורה.

פתח רבוי אלעזר פומיה ואמר, (בראשית א) ויאמר אלהים יחי

מְאוֹרוֹת. הִא חָזֵי, עַבְדָ קָוִידָשָא בְרִיךְ הוּא תְמִגִּיסֶר
רְקִיעִין, הַגְּטָלִין לְמַטְלָנִיהָזָן, וְסַחֲרִין בֶל עַלְמָא. וְכֹל חַד
מִתְעַבְבָה הַהוּא שִׁיעֻרָא דְאַתִּיהִיב לֵיהֶ מִן מָאִירָה. וְכֹד
אֲשֶׁלִים הַהוּא רְקִיעָא הַהוּא שִׁיעֻרָא, אַתְחִידָשׁ בְעַלְמָא
פְתַגְמִין טְבִין רְבָרְבִין סְגִיאָין.

וְחַשְׁבִין בְּדַעַתִּיהוּ אַינְנוּ טְפֵשָׁאי דְלַבָא, דְבָסְחָרָנוֹתָא
דְהַהוּא רְקִיעָא אַתְעַבְיד דָא. וְלֹא כֵה הוּא. דָהָא
כֶל יוֹמָא וַיּוֹמָא, מַחְדֵשׁ קָוִידָשָא בְרִיךְ הוּא מַצְפָּרָא עַד
רְמִשָּׁא, פְתַגְמִין עַילְאַיִן רְבָרְבִין וְתַקִּיפִין, וּמְגַנִּין הָאֲשֶׁלִים
הַהוּא רְקִיעָא מַטְלָנוֹהָי, וַיַּעֲרַע בְעַלְמָא גַזִירָת מַלְכָא עַילָּאתָה,
וְחַשְׁבִין טְפֵשִׁי לְבָא, דְבָגִינִיהִיא דְהַהוּא רְקִיעָא הָזָה, וּטְעִין
לְבָהּוּן בְטְפֵשָׁותָא.

וְעַבְדָ קָוִידָשָא בְרִיךְ הוּא לְהַהוּא רְקִיעָא רְבִיעָה, וְאַנְחָה בֵיהַ
שְׁמִשָּׁא, וְאַסְחָרָבָל עַלְמָא בְעִידָנִין וּמְגַנִּין לְתוֹעֲלָתָא
דְעַלְמָא לְבָנִי נְשָׁא. וְתַנְאָ בְמַתְנִיתָא דִיזָן, תַלְתָ מָאָה
וְאַרְבָּעָה מִשְׁקוֹבִין, אַזְוֵיל שְׁמִשָּׁא, סְלִיק וְנְחִית בְעִידָנִין
וּמְגַנִּין.

וְאַזְוֵיל וְשָׁרִי, מִמְשֻׁקּוֹפָא דְמִזְרָח, מִהַהוּא מִשְׁקּוֹפָא דְאַתְקָרִי
נוֹגָה, וְאַזְוֵיל בְסֶנְגָלָוָתָא, עַד דְמַטָּא לְמִשְׁקּוֹפָא
דְאַתְקָרִי קְרָבוֹסָא. כְּדִין אַזְוֵיל לְסִיִּיףִי דְצָפָן, שִׁיחָא יְרֵחִי,
עַד דְמַטָּא לְמִשְׁקּוֹפָא דְזָהָרָא, וְאַזְוֵיל שִׁיחָא יְרֵחִי, לְאֲשֶׁלָמָא
שִׁיחָא לְתוֹעֲלָתָא דְבָרִיתָא, לְמַעַבָד וּרוֹעָא וְחַצְדָא.

הָרָא הוּא דְבַתִּיב, (בראשית ח) עוד בֶּל יָמִי הָאָרֶץ זָרָע וְקָצֵיר וְקוֹר וְחוֹם וְקִיזֵן וְחוֹרֶף. וּבְאֲשֶׁלֶמֶתְיָה לְצָד דְרוֹם, לְפּוּם יִשְׁׁוֹבָא דְאֶרְעָא, קָצֵיר. וְחוֹם. וְקִיזֵן. וּבְאֲשֶׁלֶמֶתְיָה לְסִינְפִי צָפֹן זָרָע. קוֹר. וְחוֹרֶף. וּכְלָא לְפּוּם יִשְׁׁוֹבָא דְאֶרְעָא, בְּרִקְאָמְרָן. וּבְהָאַי גְּנוּגָא מִמְשָׁ, בְּמָא דְמִשְׁתְּפָשִׁין בְּנִי גְּשָׁא לְהָאַי גְּהֹרָא דְהָאַי רְקִיעָא, בְּרִין בֶּל חִילִי שְׁמִיא מִשְׁתְּפָשִׁין לְגַהְוָרָא דְרְקִיעָא, דַעַל רִיש חִוְתָא.

אמָר רַבִי אָבָהו, מִאָרָת, לְמָה חִסְר וּו. אָמָר לֵיה, עַל מָה דְאָמְרָן בְּקָרְמִיתָא, דְלָאו גְּהִירוֹתִיה שְׁלִים. דְלִית גְּהִירוֹתִיה בְּרַמְּה דְמִקְבֵל בְּחֶד חוֹטָא בְּתַר כּוֹתָלָא, מְהַהוָא גְּהִירוֹתִתָא דְלַעַילָא.

וּבְגִינִיה לֹא אָתְקָרִי גְּהִירוֹתָא שְׁלִימָתָא, וְלֹא יָאֹתָ לְאָתְקָרִי שְׁלִימָתָא, אֶלָא הוּא גְּהֹרָא דְאָתְקָרִי (דְנִיאָל ב) גְּהֹרָא עִמִּיה שְׁרָא. וְהָנוּא דְאָתְגִנִיו לְצִדִיקִים, הוּא חֶד מִס' אַלְפִין וְשֶׁבְעֵין וְחַמֵשׁ חֹלְקִין, מְגַהְיָה רִוְתָא דְשָׁרֵי עַמְקָדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְגַהְיָה רִוְתָא דְשֶׁמֶשָׁא הוּא חֶד מִשְׁתִּין אַלְפִין וְשֶׁבְעֵין וְחַמֵשׁ חֹלְקִין, מְגַהְיָה רִוְתָא דְגִנִיו לְצִדִיקִיא לְעַלְמָא דְאָתִי. וְעַל בְּרִין לֹא אָתְקָרִי גְּהִירוֹתָא שְׁלִימָתָא הָאַי גְּהִירוֹתָא דְשֶׁמֶשָׁא, וְלֹא יָאֹתָ לְאָתְקָרִי.

וְלִפְיכָךְ אָמָר קָודְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לֹא תַקְשֵי לְבָו, דְבַתִּיב מִאָרָת, וְלֹא שְׁלִים. דְאָנָא לֹא עֲבָדִית לֵיה, אֶלָא לִמְה דְבַתִּיב, (בראשית א) לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ. לְשֶׁמֶשָׁא לְבָנִי

ארעא, ודי לכו לבני ארעא, לבוצינא דא לשטשא לבו.
אמר רבי אלעוז, ומה נהורא זעירא דא, לא יבלין בני נשא
לאסתפלא ביה, נהיריתא דגניז לצדיקיא על אחת
במה יבמה. אמר רבי אביהו, וכל שבן נהירותא דבוצינא
דשרי קמי מלכאה עילאה.

אתא לנשכא ידרה דרבי אלעוז, אמר בען ידענא, די
בקושטא האי מאורת חסר, ניאות לו למשוי חסר
יתיר מהאי. אמר ווי לעלמא כדר תפוק מגיה, עד יומא דא
שאיילנא דא, ולא אשכחנא עיקרא דAMILתא, בר בען. ההוא
אורחא דנקחת ביה, יהא סימנא דברכה לי, על הערעית
לך.

* יהיב עמיה תלתין יומין, ואוליף כל ספקא וקושיא דהזה
לייה, ואוליף ליה שתין טעמי בפרשתא דבראשית. אול
לאורחיה.

אשכח לרבי חייא, אמר ליה במתו מינך רבי אביהו,
דאטעומ מההוא מתיקא דדובשא, דאמציה
מגוארת קדיישין עילאיין. אמר ליה, חරرتא דאפיקותא,
וסובתא דדובשא, לא מתישבי בחדרא. ואף על פי בן
אオリיה ליה.

בכח ר' חייא ואמר, נהיינא עלי, עד לאוליף קמי
מאיריהון דמתניתא עילאה, לא איתיב הכא. יהיב
תמן תריסר שניין, כדר אתה קארו ליה ר' חייא רביה. אמר

רבי יצחק, אור גנוו לצדיקיא לעתיד לבא, והוא דהוא גנוו.
הרא הוא רבתיב, (תהלים צ) אור זרוע לצדיק ולישרי לב
שמחה.

ויאמר אלhim ימי מאורת. ר' פנחים פתח בהאי קרא (שיר
השירים ו) צאינה וראינה בנות ציון בפלך שלמה
בעטרה שעטירה לו אמו. אמר רבי פנחים, חזרנו על התורה
בזלא, ולא אשכחן עטירה בעבדת בת שבע לשולמה. בזע
אית למיימר, הא יאמר רבי יצחק מי צאינה וראינה, היה
לייה למיכתב באו וראג. מי צאינה.

אל אמר רבי יצחק, פסוקא דא, דאתקורי על איןון ובאיין
דנפקו מון עלמא דין, ואתקברו בארץ קדיישא
ידיישראל. אמר רבי אלעזר, ודנפקת נשמה תחונת פמן. ועתידה
בת קול לאתערא בכל ציינה וציוינה דבתי קברי, ואמרה
צאינה וראינה, פוקה מתחות בליאוה העפרא, ואיתערו
משנתקון. בנות ציון: כמה דאת אמר, מלכים בכו מה הצעון
הלו.

אמר רבי פנחים, ובאיין אתון הצדיקיא למחמי בזיווא יקירה
עלאה דמלבא קדיישא, דשלמא כזלא דיליה. ובאייה
זבוחתא, בשבייל עטירה שעטירה לו אמו, בדיל והוא בתרא,
דאכברתו ליה הצדיקיא במלוי דאוריותא בעלמא דין. אמר
רבי אביהו, אמו, במו אומר. ואיזה אומר של הקדוש ברוך
הוא. אילו צדיקים שהם אום הידועה לו.

בַּיּוֹם חֲתִינָתוֹ, חֲתִינָתוֹ דָא מִמְּפָנָיו הָוֹא. אָמֵר רַבִּי פְּנַחַם,
מִמְּהָוֹא אָום, חֲתִינָתוֹ שֶׁל אָוֹתוֹ אָום שֶׁלֽוֹ. מַהוּ חֲתִינָתוֹ
בַּיּוֹם אֲדָבָרְןָן לְמַעַבְדָּן פִּיקָּודִי אָוֹרִיָּתָא, דָהָוּ חֲדֹוֹתָא
דַּצְדִּיקְיָא. וַיַּאֲמַתִּי בְּשָׁרוֹן. אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, מַתְּלִיסָר שְׁנַיִן
וְלֹעֲילָא, דָהָוּא יוֹמָא חֹזֶבֶתָא עַל צְדִיקְיָא לְמַעַבְדָּן חֲדֹוֹתָא
דַּלְבָּא, בַּיּוֹמָא דְסָלִיק לְחוֹפָה. וּבְגַין הָוֹא זְכוֹתָא, עַתִּיד
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְאַתְּעָרָא לְהּוּ וְלַעֲבָרָא בָּרוֹזָא קָרְמִיהּוּן
בְּחִדּוֹה, צְאִינָה וּרְאִינָה בְּנוֹתָ צִיּוֹן.

אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, תָּא שְׁמָע, יְהִי מְאֻרָת בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם, ר'
יִצְחָק אָמֵר, בְּשַׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִתְּחִיב אֶת הַמְּתִים,
וַיַּעֲבֵר בָּרוֹזָא עַל כָּל צִיּוֹנָא וּצִיּוֹנָא. בֵּיה וּמְנָא נִיחַת הַהִיא
נִשְׁמַתָּא, כְּנָהָרָא וּבּוֹצִיּוֹנָא דִּינְגָּהָר בְּנָהָרָוּ רַקְיָעָא דְשָׁמַיִם,
עַל הָוָא גּוֹפָא דַּאֲתָעָר מִן אַרְעָא. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, יְהִי
מְאֻרָת בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם. וְלֹמַה, לְהָאֵיר עַל הָאָרֶץ, עַל אָוֹתוֹ
הַגּוֹפָה הַיּוֹצָא מִן הָאָרֶץ.

ר' אַבְּהָוָא אָמֵר, זו הִיא זָהָר הַרּוּת, הַשׂוֹרָה עַל הַגּוֹפָה לְהַחִוָּתוֹ,
וְלְהָאֵיר אַפְּלוֹ. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (בראשית א) יְהִי מְאֻרָת
בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם. וְלֹמַה, לְהָאֵיר עַל הָאָרֶץ, עַל הַיּוֹצָא מִן
הָאָרֶץ, בְּדָאָמָרָן.

ר' יְהָדָה בֶּן פּוֹי פְּגַע בֵּיה בְּרַב נְחָמָן, אָמֵר לֵיה אָוֹתוֹ הַרּוּת
שְׁעַתִּיד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהַחִיוֹת בּוֹ הַמְּתִים, מַהוּ. אָמֵר
לֵיה, הוּא רֹוח אַסְפְּקָלִירִיא שֶׁל מַעַלָּה, כְּאֵשֶׁר יִשְׁגַּנוּ בְּנֵי אָדָם

הידעות הַכְּבוֹנוֹת. וְמֵנָא לִזְהָא. מִמֶּה דְבָתִיב, (יחזקאל ל') וְנִתְתַּי רוחך בכם וחיהיכם. וְנִתְתַּי רוח בכם לא נֹאָמֵר, אֲלֹא רוחך, אותו הַנְּאָצֵל מַאֲסְפָּקָלְרִיא שְׁלוֹ. וּבְתִיב (שם) וְאֵת רוחך אָתָן בְּקָרְבָּכֶם, וְאַחֲרֵכֶד יְהִיה סִימָן יְדוֹעָה בְּעוֹלָם, הַדָּא הוּא דְבָתִיב, (בראשית א') וְהִי לְאוֹתּוֹת וְלִמּוּעָדִים וְלִימִינִים וְשָׁנִים.

ק' (בראשית א') וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נָעָשָׂה אָדָם בְּצָלְמָנוּ. ר' אָבָהוּ פֶתַח, (תהלים ח) מָה אָנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרָנוּ וּבָנָו אָדָם כִּי תִפְקְדָנוּ וְתִחְסְרָהוּ מַעַט מֵאֱלֹהִים. ר' תְּנַחּוּם אָמֵר, בְּשֻׁעה שְׁרֵצָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְבָרוֹא אֶת הָאָדָם, נִתְיִיעַץ עִם הַמְלָאכִים אָוֹתָם הַסּוּבָבִים אֶת בְּסָאוֹ, וַיֹּאמֶר לָהֶם נָעָשָׂה אָדָם. אָמְרוּ לוּ, רְבֹונָנוּ שֶׁל עֲוֹלָם מֵה טִיבוֹ שֶׁל אָדָם זֶה, מָה אָנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרָנוּ.

דָבָר אַחֲרֵנָה אָדָם, ר' בּוֹטָא בְּשֵׁם ר' בּוֹ אָמֵר, חִזְרָנוּ עַל כָּל הַתּוֹרָה כּוֹלָה, וְלֹא מִצְינוּ שְׁנַתְיִיעַץ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עִם הַמְלָאכִים לְעוֹלָם, עַל שָׁוֹם דָבָר מִכֶּל מַה שֶּׁהוּא צָרִיךְ לְעַשּׂוֹת.

וְעוֹד מִצְינוּ שָׁאַיִן לְמַעַלָּה וְלִמְטָה שְׁמַשְׁגִּים לְדַעַתּוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וּבְשָׁהֶם רְצִים לְהַשִּׁיג, מִיד חִזְרִים לְאַחֲרֵי מִהְשִׁגְתָּם, בְּהִדְיוֹן קְנֻבוֹסָא דָקְוָנָאִי, דָפְרָה וְחוּזָר לְדוֹךְ דְשָׁאָרִי. בְּהָם, עַד שְׁחוֹזָרִים וְאוֹמְרִים בָּרוּךְ בְּבָודְהִי מִמְקוֹמוֹ.

וְעוֹד אָמֶר רַבִּי בּוֹטָא, מִצְינוּ שְׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּרָא אוֹר

הראשון, וברא מזה האור שאר המשמשים שלו. אם האור הראשון שברא בначלה, לא נתיעץ עמו, בשרצה להוציא ממנה שאר צבאותיו, כל שכן וככל שכן אדם להבל דמה.

אמר רבי יצחק, הנח לרבי בוטא דעם מארי מתניתא שני מדורייה. אמר ר' בוטא, אנא לא זכינא לממי מדוראי עמhone, אבל קושיא תהה דידחן.

ופירוקא שמענא, דאמר רבי בו, בחרין מלכא דהוה שליטה על כלל, ובעי לאחזה גרמיה דכללו בלילה בה, והוא כלל. עביד גרמיה בלישן דסגיאין. כך קידשא בריך הוא, הוイル דבעי לאחזה דכל עלמא דידיה, בليل כולה בידיה, ואמר לישן דסגיאין, לאחזה דהו כולה. אמר רבי יצחק, אי קלא מן רמי שמעתא מהאי, אימא דהוה שפיר, כלל אתי שבא בלבאי האי פירוקא.

רבי שמעון בן יוחאי אתה לטבריא למדבי לכל שוקי טבריה, חמו ליה, ר' פנחים ורבי בא ורבי יצחק. אמרו, עד אימתי ניתיב בקיימה חדא, ולא ניכול למהה. אמרו, הא מארי דמתניתין הבא, נשאל קמיה.

אתא רבבי אבھו תפוז, אמר ליה, אי לא נשמע מלה דא, הא אתפתחה פומhone דמיגאי בפסוקא דא. אמר ליה, לימא לנו מר עיקרא דפסוקא דא, אמר ליה מאי הוא. אמר

לייה蒿 נעשה אָדָם בְּצַלְמָנוּ בְּרוּתֵינוּ.
 אמר רבינו שמעון, בחתיב (ישעה מ) החרשים שמעו והעורים
 הביטו לראות. וכי לעורים ולחרשים אמרה תורה
 蒿. אלא עורים, שהם עורים בתורה, שדרך היישר
 לפניהם, והולכים ארחות עקלקלות בעוריהם, ולא ידוען
 עיקרא דמלתא.蒿 פסוקא אתגור במתניתא דילן, והכى
 גורנא.

בדבר קודשא בריך הוא עלמא, היה עיקרא דכלא מיא,
 ומין מיא אשתייל כל עלמא. ועבד קודשא בריך הוא
 תלתא אומניין, דיעבדון אומנותיה בה蒿 עלמא, ואlein
 איןון שמיא, וארעא, ומיא. ועל ידי דאלין, אתברי כל מה
 די בעלמא דין.

וופין לאlein תלתא, לבב חד מגוזן, לאפקא ברייתא דצרכיך
 לעלמא. ומין למיא, אמר לייה את אפיק לארעא
 דתחותה, ואתה זיל אתקניש לאתר חד, ומיא עבד חד, הרא
 הוא דכתיב, (בראשית א) יקוו המים.

קרא לארעא, אמר לה, את אפיק ברין מינה, בעירין
 וחיותן ובדמי לוז, מיד עבדת בה, הרא הוא דכתיב
 (שם) ויאמר אלhim תצא הארץ נפש חייה למינה.

קרא לשמים, אמר לון, אהוון אבדילו בין למיא, עבדו
 בה, הרא הוא דכתיב, (שם) ויעש אלהים את הרקיע.
 קרא לארעא, אמר לה אפיקי דשאים ועשבים ויבולין